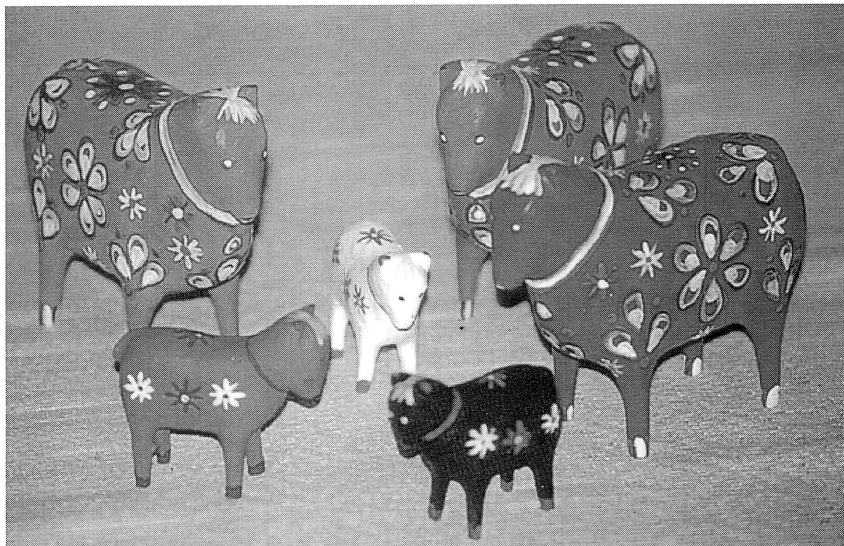

Sold-tackan 50 år

Soldtackan som togs fram under en träslöjdskurs 1952, erhöill 3:e pris i en tävling som anordnades av Svenska Hemslöjdsföreningarnas Riksförbund. Foto: Irene Haltiner.

Vid en 2-veckors träslöjds kurs på Sollerön våren -52 "avlades" Sold-tackan. Kursen arrangerades av Sollerö Hemslöjdsförening i samarbete med Dalarnas Hemslöjdsförbund. Kursen hölls i trivsamt miljö i båtbyggare Lars Hålls båtbyggerverkstad i Gruddbo.

Då anställd som modellarkitekt för manlig slöjd i Svenska Hemslöjdsföreningars Riksförbund blev jag tillfrågad av den dåvarande konsulenten Liv Trotzig om jag ville ställa upp som ledare för kursen på Sollerön Jag behövde inte be om betänketid för att ge ett "ja-svar" på ett så hedrande och glädjande uppdrag.

Sold var nämligen då ingen okänd ort. Jag kände mig nästan som "hemma" i Siljansbygden sedan nära 10 år tillbaka genom att min hustru, Rull Margit, är från Norra Vika by i Mora.

Under kurstiden bodde jag på Sold i ett dåvarande pensionat, men jag cyklade också vissa kvällar till mina svärföräldrar i "Nordibyn" i Vika för att övernatta där och umgås med dem.

Hemslöjdskursens avslutning i Godtemplarhuset, där deltagarna visar upp sina alster. Soldtackan hade ännu inte fått sin slutgiltiga utformning. Bakre ledet fr.v: Åll Lars, Ulas Kjell, Flint Albert, Sahr Nils, Duhlbo Holger. Sittande fr.v: Masniss Erik, Tolla Johan, Trapp Erik, Nils Hellberg, Bock Johan och kursledaren Bertil Berglind. Foto: Rune Svensson

Och nu kommer det.

Det var under dessa cykelturer, tidigt på morgonen via Gesunda till Gruddbo på Sold, jag fångades av tanken att Sollerön borde ha en egen "djursymbol" (ej häst eller tupp). Det var då de fina ulliga tackorna med sina små lamm, som gick tryggt och betade på ängarna kring gårdarna mellan Gesundabron och pensionatet där jag bodde, som fick mig att se dessa tackor som värda att bli ett signum för ön. Jag tog upp idén i ett samtal med Lars Håll och han tyckte det skulle vara roligt med en "sådan grej". Jag gjorde först några skisser på papper och tillsammans pratade så Lars och jag oss fram till en lämplig utformning av tackan med hänsyn till material och möjlig teknik. Lars gjorde några provexemplar som vi "knådade" vidare på, och så blev vi överens om formen. Jag åtog mig att provmåla några exemplar med en dekor som vi tyckte kunde vara både uttrycksfull och utförbar.

Hemslöjdskonsulent Liv Trotzig granskar ett av Bertil Berglinds arbeten.

Några exemplar av tackan (med olika "bottenkulörer") fanns sedan med på kursavslutningens utställning tillsammans med andra alster såsom "knikåkaller", ljusstakar, tupper, hästar, stolar, vägghyllor, väggskåp, stol och säng m.m.

Lars Håll såg sedan till att tackan kom i produktion på Sold och jag gav honom full "adoptionsrätt" att något halvår senare delta med tackan i en av Svenska Hemslöjdsföreningarnas Riksförbund utlyst "Modelltävlan", där den blev prisbelönad.

Ja, så gick det till, och efter detta så var det bara för Solleröns Hemslöjdsförening att lansera den som sin och bygdens symbol.

Sold-tackan har sedan dess "levt gott" och vi får inför tackans 50-årsfirande år 2002 gratulera och önska henne god fortsättning.

*Bertil Berglind
"Avelsfader" och medarbetare.*